

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1138/2025
21.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Николе Бојића и адвоката Луке Уљаревића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 4К 679/22 од 14.01.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 - 102/25 од 24.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Николе Бојића и адвоката Луке Уљаревића, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 4К 679/22 од 14.01.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 - 102/25 од 24.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 4К – 679/22 од 14.01.2025. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело превара из члана 208. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци коју ће издржати у Заводу за извршење кривичних санкција и новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року новчану казну не плати иста ће бити замењена тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и истакнутом имовинскоправном захтеву на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 102/25 од 24.04.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Крагујевцу 4К – 679/22 од 14.01.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног:

- адвокат Никола Бојић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном односно другостепеном суду на поновно одлучивање,

- адвокат Лука Уљаревић, због повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји и побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да другостепену пресуду укине и списе предмета врати на поновно одлучивање пред потпуно измењеним саставом већа.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, те након оцене навода у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА су недозвољени.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Бојић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона која се, по наводима браниоца, огледа у чињеници да је суд из утврђених чињеница извео погрешан закључак у погледу постојања преварне намере код окривљеног. Имајући у виду да је окривљени понудио оштећеној да њен проблем са снабдевањем електричном енергијом реши, али услед чињенице да је оштећена имала дуг за неовлашћену потрошњу електричне енергије, да није била власник објекта у коме је становала и да објектат није имао грађевинску дозволу, те да није била евидентирана као потрошач, окривљени није могао да јој помогне, то очигледно није било преварне намере. По наводима браниоца, у ситуацији да је код окривљеног постојала преварна намера, он би од оштећене узео целокупни новчани износ одједном, па је, у овом случају, реч о грађанскоправном односу који је за последицу могао имати само раскид таквог односа, а којим наводима бранилац суштински указује да је погрешно утврђено постојање преварне намере код окривљеног, те да је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

Осим тога, у поднетом захтеву адвокат Никола Бојић наводи да је у побијаним одлукама одлука о казни превисоко одмерена, јер судови нису на правилан начин ценили олакшавајуће околности на страни окривљеног, а посебно висину износа за коју је наводно оштећеној умањена имовина радњом окривљеног, а којим наводима бранилац указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Лука Уљаревић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је у побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а које повреде представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, у образложењу поднетог захтева овако истакнуте повреде бранилац образлаже наводима да у конкретном случају кривично дело превара из члана 208. став 1. Кривичног законика не постоји с обзиром да у изреци првостепене пресуде није описана противправност радње коју је окривљени предузео, већ је појашњен начин како је дошло до сарадње између оштећене и окривљеног, да оштећена није била евидентирана као потрошач, да је окривљеног ангажовала ради прикључења на дистрибутивну мрежу, да објекат у коме живи нема грађевинску дозволу, па ни употребну, да се у овом случају ради о грађанскоправном односу а чињеница да је окривљени узео новац од оштећене, не указује самим тим на постојање кривичног дела, посебно што је неспорно подношење захтева за прикључак, којим наводима бранилац такође указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у побијаним пресудама и повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку, у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предивђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. и члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљеног оценио као недозвољене.

Из изнетих разлога, Врховни суд је у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић